

Ya Allah'ın Sevdikleri

CEMÂLNUR
SARGUT

Sorular: Ferda Yıldırım

TASAVVUF SOHBETLERİ

NI
NEFES

Yenilenen
25.000
ADET
Kapağıyla

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 9

PEYGAMBER SEVGİSİ 11

- Dünyanın yaratılış sebebi
- Ahmed-Mustafa-Muhammed
- “Biz, peygamberler arasında fark gözetmeyiz.”
- “İnsanla Kur’an ikiz kardeşdir.”
- “Allah ve melekleri Peygamber’e salât ederler.”
- Rahmet Peygamberi-Muhabbet Peygamberi
- Namazdaki iki secdenin hakîkati
- Hz. Peygamber’in kulluğu
- Âdem kelimesinin açılımı
- Ay’ın ikiye bölünmesi hâdisesi
- Vedâ Hutbesi ve İslâm’ın hakîkati
- Mîraç
- Şefaat
- Celâl ve Cemâl
- Allah lafzının açılımı
- Mürşid-i kâmilin özellikleri
- Tevâzu ve Edep

- Hz. Peygamber'deki beşerî özellikler
- Ahde vefâ – Hz. Hatice
- Hz. Fâtıma ve Hz. Ali
- Dört Halife'nin temsil ettiği mânâlar
- Hz. Peygamber'in torunlarıyla ilişkisi ve Ehl-i Beyt
- Hz. Peygamber ve Gül
- Şeytan'ın vazifesi

EHL-İ BEYT 87

- Pençe-i âl-i abâ
- Veled-i kalb
- Hz. Ali ile Hz. Fâtıma'nın evliliği
- Sübhanallah-Elhamdülillah-Allahu Ekber
- Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin
- İyi kul nasıl olunur?
- İhlâs
- “B”nin altındaki nokta
- “*Rabb'im, göğsümü açıp genişlet...*”

KERBELÂ HÂDİSESİ.....115

- Korunup kollanmak ne demek?
- Kerbelâ
- Zeynel Âbidin Hazretleri
- On iki İmam
- Pazartesi gününün önemi
- İki Emânet

HZ. HATİCE ve HZ. MERYEM 145

- Hz. Meryem Makamı
- Hz. Zekeriyâ – Hz. Yahyâ
- Sabır ve Susma Orucu

- Hz. Hatice
- Dostun Dostu
- Dişilik ve Kadınlik Makamı
- Annelik Makamı

HZ. EBÛ BEKİR ve HZ. ÖMER 179

- Hz. Ebû Bekir ve Annem
- Sıddıklık
- Atık lakabı ve Yâr-i Gâr
- Hz. Ebû Bekir'in Hilâfet Nutku
- Kur'ân-ı Kerîm'in kitap olarak toplanması
- Hz. Ömer ve Adâleti
- Hz. Ömer'in Hilâfet Nutku
- Kudüslülere verilen "Amannâme"

HZ. OSMAN ve HZ. ALİ 211

- Felâh
- Hz. Ömer'in Öğütleri
- Hz. Osman'ın Edebi
- Hz. Osman'ın Hilâfet Nutku
- Nâfile İbâdet
- İslâm'da aracı yoktur
- Hz. Osman'ın Hasletleri
- Hz. Ali
- Hz. Ali'nin Lakapları
- Putları Kırma Vazifesi
- Hz. Ali'nin Üstün Meziyetleri
- Hz. Ali'nin Hz. Peygamber'e Sorduğu 9 Mesele
- Dört Külâh
- Hz. Ali'nin Hikmetli Sözleri

GENEL DİZİN 244

ÖNSÖZ

Hazreti Ken'an er-Rifâi "Hilkatten, yani yaratılıştan gaye aşktır." diyor ve devam ediyor: "Biz o aşkı Allah'tan öğrendik."

Hadîs-i kutsîde "*Ben gizli bir hazineydim, istedim ki bilineyim.*" buyurulduğu gibi, insanın yaratılışı aşka mazhar olmak, aşkı idrak etmek içindir. Fakat aşk, herkesin istîdâdına göre bir başka sûrette tecellî eder. Kimine güzel kadın ve güzel erkek, kimine servet ve şöhret...

Ehline ve erbabına ise Hakk'ın cemâli cihetinden tezahür eder. İşte bu ehil ve erbab Allah'ın sevdikleridir. Allah'ın değer verdiği, önemseydiği ve onlar vasıtasıyla kuluna ulaştığı kişilerdir. Bunların başında Hz. Muhammed (s.a.s) gelir. Hz. Peygamber'i sevmek Allah'ı (c.c) sevmek demektir. Peygamber'i anlamak ve O'nun tevâzuunu, hiçliğini, başarısının ardındaki yokluğunu, egosuzluğunu idrak etmek, Allah'ın büyüklüğünü ve Allah'ın Peygamber'den tecellî ettiğini anlamak için en büyük fırsattır.

Biz de bugün için okuyucularımıza âcizane kendi idrakimiz ölçüsünde Peygamber'i (s.a.s), O'nun sevgilileri olan Ehl-i Beyt'i, Hz. Fâtıma'yı, Hz. Hatice'yi ve Kur'an'da adı geçen tek hanımefendi olan ve kadınların en yücesi diye anılan Hz. Meryem'i anlatmaya çalıştık.

Allah'ın onlara olan aşkını, sevgisini ve bunun karşılığında onların içinde Allah'tan (c.c) ve O'nun cemâlinden başka hiçbir istek ve arzu olmadığını onların bakış açısıyla anlamaya ve idrak etmeye çalıştık.

Bugünümüzü Allah sevgilileriyle geçirmek dileğiyle hepinize teşekkür ederim efendim.

PEYGAMBER SEVGİSİ

Konumuz “Peygamber Sevgisi” ve ben de bu konuyla ilgili heyecan duyuyorum, çünkü çok uğurlu, çok kutlu bir haftada, Mevlit Kandili haftasındayız. Biz buna tesadüf demeyelim de tevâfuk diyelim aslında. Daha önce konuştuğumuz ama yine de doyamadığımız bir konu bu. Sizin de biliyorum ki anlatmaya doyamadığınız bir konu olacak. Mevlit Kandili haftasında olduğumuzu düşünerek ben girizgâhı size bırakayım isterim Hocam.

Hz. Peygamber’i andığımız zaman insanın ruhunda edep duygusu hâkim oluyor ve nefsiyle cihat yapma ihtiyacı hissediliyor. Yani asıl büyük cihat insanın nefsi ile yaptığı savaş olduğuna göre, Peygamber’den izin almadan nasıl başlanabilir ki bu savaşa? Onun için müsaade ederlerse, dünyanın yaratılış sebebi, hepimizin hakîkati, daha doğrusu bütün yaratılmışların sadece bir veya birkaç ismini taşıdığımız, cüzün (parçanın) küllü (bütünü) olan Hz. Muhammed’den, hamd

makamından, hamdın tecellîsinden bahsederek başlamak gerçekten bize bir hediye diye düşünüyorum.

Ben de öyle görüyorum, hediye olduğunu düşünüyorum. Cümlelerinize başlarken çok önemli bir şey söylediniz: “Dünyanın yaratılış sebebi” dediniz. Biraz açalım mı Hocam?

Her şey Hakikat-i Muhammedî'den yaratıldı diyor ârifler ve âlimler. Aslına bakarsanız hadîs-i kudsîde Peygamber Efendimiz gene bize müjdeliyor ve “Allah, ‘İstedim ki bilineyim...’ buyurdu.” diyor. Bu isteme kelimesi üzerinde biraz durmak lâzım. Hepimiz biliyoruz ki Allah ganîdir, ihtiyaçsızdır, bir şey istemez. O zaman neden “İstedim ki bilineyim” dedi? Nasıl ki sizin gibi güzel bir hanımefendinin güzelliği şu ekrandan taşıyorsa, Allah'ın da sonsuz güzelliği taşıyor diyor Mevlânâ Hazretleri. İşte bu taşmanın; “istedim”, “irâde ettim”, “arzu ettim”, “aşk ettim”, “varlığımı âşikâr ettim” ve bilindim mânâsına geldiğini söylüyor insân-ı kâmiller. İşte bu, Ahadiyet'in yani birliğin isim ve sıfatlar hâlinde ortaya çıkışıdır. Allah'ın tekliği asla bilinemez ve tanınamaz. Lütfedip “âşikâr ettiği mânâsı” kısmı böyle bir birliklerdir ki (beş parmağının ucunu bir araya getirerek yani farklılıkları birleştirerek), biz buna Vahdâniyet diyoruz. Vahdâniyet makamı Hz. Peygamber'dir. İsim ve sıfatlarının birliğidir. Şunu söylemeliyim ki, eğer her şey O'nun hakikatinden doğmamış olsaydı, Hz. Âdem

“Allah” bile diyemezdi. Demek ki bütün yaratılmışlar, Peygamber’in mânevî mânâsından, hakîkatinden, nurundan zuhura geliyor.

Size bir cümle okumak istiyorum. Ardından söyleyeceklerinizi de yine merak ediyorum.

“Ey Ahmed, kim senin sofrandan başka bir sofraya giderse, bil ki şeytan onunla aynı kâseden yemek yer. Kim senin komşuluğundan kaçarsa, şüphe yok ki şeytan ona komşu olur. Bu devir senin devrindir. Çünkü Kelîm olan Mûsâ bile daima senin zamanını arzuladı. İncil’de Mustafa’nın; o peygamberler serverinin, o safâ denizinin adı vardı.”

İşte galiba az önce konuştuğumuzun üzerine yakışan bir cümle oldu. Çünkü dediniz ki: “Dünya O’nun için yaratıldı.”

Evet, O’nun için yaratıldı, O’nun varlığından yaratıldı. O’nun aklına Mûsâ dedik, O’nun ruhuna Îsâ dedik, O’nun vücudu ile tecellîsine, Hakîkat-i Muhammedî’nin zuhuruna Muhammed dedik. Daha doğrusu O’nun hakîkatine Ahmed, zâhirine Mustafa dedik. O; Müçtebâ, Murtazâ ve Mustafa’dır. Yani nefsiyle seçilmiş, aklıyla beğenilmiş, sâfiyete ererek yakınlaştırılmış... Onun vücudunda kendine ait hiçbir varlık kalmadığı için Allah’ın en parlak aynadaki tecellîsi olmuş, yani Allah’a en yakın kul olmuş. Ama O’nun hakîkati Mustafa’da kalmak değildi. O Mustafa’lıktan Muhammed’liğe doğru ilerledi. Yani yakın

olarak başladı, Allah'ın mânâsında yok olarak bitirdi. Çünkü Allahu Azîmüştân diyor ki: “Hamd yalnız bana aittir.” Öyleyse ona, “hamd edenlerin en yücesi, hamd edilen” mânâsına gelen Muhammed adını Allah verdiyse -ki o güne kadar böyle bir ad yok- “Ben yalnız hamd’ımla ondan tecellî ettim.” buyuruyor.

Çok güzel. Ben, hazırladığım sorular arasına isimlerinin ve sıfatlarının mânâsını dahil etmiştim esasında. Bir bakmak gerekir diye düşünmüştüm. Kalbimiz birmiş. Tabii Ahmed'den Mustafa'dan biraz daha açarak devam edelim mi? Bir de sıfatları var ki, -başta “Emîn” olmak üzere- onlara da ne olur biraz girelim Hocam.

O'nun Hakikat-i Muhammedî'si Ahmediyet'idir, yani kulluktur. Bu da Kur'ân'ın hakikati demektir. Niye önce hakikati zuhur ediyor, en son mübârek vücudu geliyor? Bunu daha somut bir örnekle size açıklamak isterim. Niye önce vücudu gelmiyor, bunu anlatmak isterim. Dünya düzeni içerisinde mesela canımız bir şeftali istediği zaman, şeftalinin çekirdeğini yani onun aslını, özünü, Ahmediyet'ini toprağa gömeriz. Yani toprağa gömmek mecburiyetindeyiz, çünkü toprak hiçlik ve yokluk demektir, tevâzudan zuhur edecek. Ve suyla besleriz. Yani dirilişle besleriz. Ağaç meydana gelir, Âdem denir. Ağacın yaprakları, dalları zuhur eder, yani birçok peygamber zuhur eder. En son şeftali oluşur. Halbuki bütün ağaçtan maksat o

şeftalidir, öyle değil mi? Şeftalinin içinde gene aynı çekirdek O'nun Ahmediyet'idir, dışı Mustafa'dır. Fakat iyice olgunlaşınca, artık o Muhammed olur. İşte bu mânâ içerisinde Peygamber Efendimiz'in başı onun hakîkati, özü; sonu bu hakîkatin, özün zuhurudur. Öyleyse başka din olamaz çünkü din tamamlanmıştır.

Şöyle de anlatabiliriz: Âyette, "*Biz peygamberler arasında fark gözetmeyiz.*" (Bakara, 136) deniyor, ama neden? Almanya'da kilisede yaptığım konuşmada bana sordular, siz devamlı peygamberler arasında fark yoktur diyorsunuz ama öyle bir Hz. Peygamber anlatıyorsunuz ki sanki en üstünü O gibi anlaşılıyor. Ben de şöyle bir örnekle onu açıklamaya çalıştım. Dedim ki, Güneş doğduğu anda Dünya henüz ne kadar ışığa alışık? Güneş doğduğu anda dünyayı saat 12'deki gibi aydınlatsa yanarız. Öyleyse doğduğu anda henüz dünya ne kadar ışığa ihtiyaç duyuyorsa o kadarını yollar. Sanki bu doğuş ânı Hz. Âdem'i temsil eder. Güneşte bir değişme olmaz, yavaş yavaş yükselir ve tam 12'de bütün dünyayı aydınlatır. İşte bu zuhura Muhammedî tecellî denir. Bu da Hz. Peygamber'in zuhurda en üst makamda olduğunu gösterir. Dolayısıyla bu bakış açısından Ahmediyet O'nun hakîkati, özü yani Kur'an'dır. "*İnsanla Kur'an ikiz kardeştir.*" hadîsinin mânâsı budur. Gene bir hadiste Hz. Peygamber diyor ki: "*Kur'an-ı Azîmüştân bana tek cümle olarak indirildi.*" Yani ben Kur'an'ım. Sonra başka bir hadiste diyor ki: "... *Sonra Cenâb-ı Hak onu parça*

parça âyet hâlinde bana indirdi.” Bu ne demek? Benim mânâm bütünüyle Kur'an, ama organlarımın onu idrâki yavaş yavaş oldu. İşte biz de onun için organlarımızın idrâkine izin vermeliyiz. Yani yavaş yavaş anlayacağız.

“Kur'an'la ikiz” ne demek? Evet, bir fikrimiz var konuya dair ama ben açmanızı istiyorum.

Hız. Peygamber, “*İnsanla, Kur'an ikiz kardeşdir.*” diyor. Yani yaşayan Kur'an'ı görmek lâzım ki Kur'an idrak edilebilsin. Aksi takdirde Arapların her birinin evliyâullah olması gerekirdi. Ben bu sözlerle, “Kur'an'ı kendim okuyorum, kimseye ihtiyacım yok, her şeyi biliyorum.” diyenlere de cevap vermek istiyorum. Öyle olsaydı, bütün Arap âlemi Kur'an'ı zaten kendi ana lisanlarıyla okuyorlar. Demek ki yaşayan Kur'an'ı görmeden Kur'an'ı anlamak ve idrak etmek mümkün değil. Hocam buyururlardı ki: “Kur'an'ı öpüp başımıza koyuyoruz. Ama âyetler, hâdiseler hâlinde karşımıza geldiğinde basıp çiğneyip geçiyoruz.” Mesela “Yalan söylemeyin.” diyor. Ben çok dindarım diyoruz, ama yalan söylüyoruz. Dedikodu ediyoruz, kalp kırıyoruz, kul hakkı yiyoruz, Allah korusun. “En çok seni seviyorum Allah'ım.” derken, taptığımız birçok şey var. Bundan büyük şirk mi olur? Demek ki sen bunların hiçbirini yapmayan ve yaşayan Kur'an'ı görmelisin. Onun nasıl yaşadığını görmelisin

ki Kur'ân'ın hakikatini idrak edebilesin. O yüzden ikizini arıyorsun.

Yani Kur'ân'ı biliyorum ya da Arapça'yı çok iyi biliyorum, Kur'ân'ı çok iyi okuyorum demek, gerçek dindar olmak anlamına gelmiyor. Yani onun yaşantısını hayatımıza mümkün mertebe -tabii ne kadar becerebiliyoruz sizin de söylediğiniz gibi- sirâyet ettirdiğimizde mi gerçekten inananlar oluyoruz?

Ne güzel söylediniz. Hz. Mevlânâ örnek de vermiş. Adamın biri, Kur'ân-ı Kerîm'i o kadar güzel biliyor-muş ki, bir kelime sorduğunuzda size o kelimenin hangi sûrelerde geçtiğini, hangi âyetlerde bulunduğunu söylüyormuş. Bu adamı Hz. Mevlânâ'ya met-hetmişler. O da gülmüş, demiş ki, "Cevizleri saymayı çok iyi öğrenmiş. İnşallah kırıp bir gün içini de yer de, tadına varır." Demek ki dışarıdan Kur'ân'ı bilmek veya okumak çok önemli olsa da, iç mânâlarına girip yaşamadıkça kula faydası olmaz. Çünkü Kur'an'da iki tür âyet vardır. Bazı âyetlerde, "Akıl sahibi değil misiniz idrak edemiyorsunuz?" diyor Allah. İkincisi, "Gö-nül sahibi değil misin ki, idrak edemiyorsunuz?" diyor. Bir kere aklımızı zorluyor. Demek ki Kur'an'daki şerîatı aklımızla idrak edeceğiz, iç mânâları ise ancak gönlümüzle anlayabileceğiz. Dolayısıyla Kur'ân'ı yaşamak lâzım. Ya da yaşayanın anahtarı ile Kur'ân'a bakmak lâzım.

Kur'ân'a bakmak lâzım, doğru. Peygamber Efendimiz'le ilgili olarak birkaç kişiden bana gelen şu soruyu unutmadan hemen sormak istiyorum; ben de cevabını çok merak ediyorum: "O'nu andığımızda, O'nunla ilgili bir hâtırat dinlediğimizde, O'nunla ilgili bir anı gözümüzde canlandığında, ya da Ehl-i Beyt'i düşündüğümüzde neden gözlerimiz dolar?" diye soruyorlar. Neden Hocam?

Ne güzel. Çünkü benim de hakikatim, ondan... İnsan kendindeki hakikati özlemez mi? İnsan kendinin parçası olduğu ana hakikati, ana mânâyı özlemez mi? Gözü dolan herkes, her varlık, aslının, özünün O olduğunu hatırlıyor ve idrak ediyor demektir.

Şimdi öyle bir Peygamber'den bahsediyoruz ki, hakkında şu âyet-i kerîme var: "*Allah ve melekleri Peygamber'e salât ederler.*" (Ahzâb, 56) Aman Yârabbî! Bu âyet neden acaba hiç söylenmiyor ya da çok az konuşuluyor? Allah O'nu anıyor! Allah O'na salât ediyor, selâm ediyor. Salât kelimesi lügatta namaz anlamına da geliyor.

Allah Peygamber'ine namaz kılar mı? Hâşâ! Ama Allah Peygamber'ine tenezzül ediyor. Rahmetiyle, mânâsıyla, hakikati ile O'nda âşikâr oluyor. O'nun aynasından gözüküyor. İşte bundan daha büyük lütf olabilir mi? Siz, hem kendi hakikatinizi özlüyorsunuz Peygamber'de, hem de sizi Yaratan'ı özlüyorsunuz, onu görüyorsunuz. Sen olmasaydın diyorsunuz, sen eğer mîraçta beni anmasaydın, ben o hakikati nasıl bilebilirdim? Nasıl idrak edebilirdim? İşte, göz

Ya Allah'ın Sevdikleri

CEMÂLNUR SARGUT

Velîlerden birisi, bir gün câminin avlusunda otururken yanına bir zat gelir. Kendisine "İçeride Abdürrezzak Hoca Efendi güzelce vaaz veriyor, sen niye dinlemezsin?" diye sorar.

Velî cevap vermez... Oturup kendi halinde tefekkürle hemhal olurken zat ısrar eder.

Sonunda velî yerinden doğrulur ve zâta dönüp "Sen Abdürrezzak Efendi'den işitirsin, ben ise doğrudan Rezzak'tan!" der. Zat tekrar sorar: "O zaman buna delilin nedir?"

O da "Delilim senin Hızır (a.s) olduğunu bilmemdir." der.

Zat şaşkındır... Hızır (a.s) Rabbine dönüp der ki: "Ey Allah'ım! Halbuki ben Sen'i sevenlerin hepsini bildiğimi sanırdım." Allah'tan (c.c) gelen nida ise sarsıcıdır:

"Sen Ben'i sevenlerin hepsini biliyorsun.
Ama ya Ben'im sevdiklerim!"

Bu kitap,
işte ONLAR'ın hikâyesidir...

NI
NEFES

ISBN 978-605-9901-01-7

9 786059 901017